

Załącznik nr 1

KRYTERIA OCENY PRAC UCZESTNIKÓW OLIMPIADY

II ETAP

Kryteria oceny fotokastu (max. 20 pkt.)

Kryteria oceny	Punktacja
Dobór materiałów źródłowych, ich trafność, różnorodność oraz ich poprawne oznaczenie	0–4 pkt.
Samodzielne badanie zjawiska oraz opinii innych osób w omawianej dziedzinie (ankiety, wywiady, sonda itp.), sposób prezentacji wyników i ich interpretacja	0–3 pkt.
Poprawność merytoryczna i językowa 4 błędy językowe = 0 punktów w tej kategorii 3 błędy rzeczowe = 0 punktów w tej kategorii	0–3 pkt.
Prezentacja wybranego rozwiązania/podejścia/strategii, uzasadnienie wyboru	0–3 pkt.
Estetyka wykonania. Różnorodność, dynamika prezentacji fotokastowej, adekwatnie do tematu użyte narzędzia i techniki.	0–2 pkt.
Oryginalność ujęcia tematu	0–5 pkt.
SUMA PUNKTÓW	0–20 pkt.

Kryteria oceny analizy i interpretacji plakatu (max. 15 pkt.)

ANALIZA		
Plastyczne środki wyrazu artystycznego	Zastosowane środki wyrazu artystycznego na plakacie:	Funkcje zastosowanych środków wyrazu artystycznego
kompozycja (0–2 pkt.)	1 punkt za nazwanie kompozycji	1 punkt za nazwanie jej funkcji
kolorystyka (0–2 pkt.)	1 punkt za nazwanie kolorystyki	1 punkt za wskazanie jej funkcji
kształty/obiekty/postacie (0–2 pkt.)	1 punkt za wskazanie dominujących kształtów, obiektu/obiektów	1 punkt za określenie funkcji
liternictwo (0–1 pkt.)	1 punkt za nazwanie liternictwa i wskazanie jego funkcji	
Inne środki wyrazu artystycznego	Zastosowane środki wyrazu artystycznego na plakacie	Funkcje zastosowanych środków wyrazu
symbole (0–2 pkt.)	1 punkt za wskazanie przynajmniej jednego symbolu	1 punkt za nazwanie funkcji
aluzje i nawiązania kulturowe (0–2 pkt.)		
INTERPRETACJA		
Sformułuj hipotezę interpretacyjną plakatu i uzasadnij ją dwoma argumentami (0–4 pkt.) Zasady przyznawania punktów za interpretację: 0–1 punkt – sformułowanie hipotezy interpretacyjnej, 0–2 punkty – sformułowanie 2 argumentów (1 punkt za każdy argument), 0–1 punkt – poprawność językowa (dopuszczalne 3 błędy bez rozróżniania kategorii).		
SUMA PUNKTÓW (0–15)		

Kryteria oceny analizy i interpretacji sceny filmowej (max. 35 pkt.)

A. (0-6 pkt.) Koncepcja interpretacyjna jest pomysłem na odczytanie fragmentu filmu w kontekście całego utworu, może być wyrażona np. w postaci tezy lub hipotezy interpretacyjnej lub może wynikać z całościowej wymowy pracy. Ocenia się ją ze względu na to, czy koncepcja interpretacyjna znajduje potwierdzenie w materiale zawartym w utworze i czy jest spójna (tzn. obejmuje i łączy w całość odszukane przez piszącego sensory utworu). Ocenie podlega, czy Uczestnik dociera do sensów niedosłownych interpretowanego utworu, czy czyta go jedynie na poziomie dosłownym. Koncepcja jest niespójna, gdy jest fragmentaryczna, gdy zawiera luźno powiązane, niepowiązane lub wzajemnie wykluczające się odczytania sensu utworu. **Brak koncepcji to brak śladów poszukiwania sensu utworu**, praca nie jest analizą i interpretacją, lecz np. streszczeniem.

B. (0-15 pkt.) Uzasadnienie tezy interpretacyjnej jest oceniane ze względu na to, czy jest **trafne** i czy jest **pogłębione**. Uzasadnienie trafne zawiera wyłącznie powiązane z utworem argumenty za odczytaniem sensu dzieła. **Argumenty muszą wynikać ze sfunkcjonalizowanej analizy**, to znaczy wywodzić się z formy i treści tekstu. **Uczestnik wykazuje się wiedzą funkcjonalną z zakresu filmowych środków wyrazu** (wskazuje i nazywa filmowe środki wyrazu oraz określa ich funkcje w analizowanym fragmencie filmu).

Uzasadnienie jest **częściowo trafne**, jeśli w pracy został sformułowany **przynajmniej jeden argument** powiązany z utworem i wynikający ze sfunkcjonalizowanej analizy.

Uzasadnienie jest **pogłębione**, jeśli znajduje potwierdzenie nie tylko w analizowanym fragmencie i całym filmie, ale także w kontekstach, np. historycznym, literackim, filozoficznym, kulturowym (np. twórczość Andrzeja Wajdy, polska szkoła filmowa, nurty filozoficzne, koncepcje etyczne itp.). Uczestnik powinien choć częściowo rozwinąć przywołany kontekst, aby uzasadnić jego pojawienie się w wypowiedzi.

Uzasadnienie jest **niepogłębione**, gdy Uczestnik koncentruje się tylko na analizowanym fragmencie i nie przywołuje kontekstów. Zarówno liczba, jak i jakość argumentów ma wpływ na ocenę pracy.

C. (0-4 pkt.) Poprawność rzeczową ocenia się na podstawie **liczby błędów** rzeczowych. Pomyłki (np. w nazwach własnych lub datach) niewpływające na koncepcję interpretacyjną uważa się za usterki, a nie błędy rzeczowe. Usterki mają również wpływ na ocenę zadania.

D. (0-3 pkt.) Kompozycja jest oceniana ze względu na **funkcjonalność segmentacji i uporządkowanie wyводу**. Istotne jest, czy tekst ma przemyślaną strukturę. Należy też wziąć pod uwagę, czy w tekście zostały wyodrębnione – językowo i graficznie – części pracy oraz akapity niezbędne dla jasnego przedstawienia koncepcji interpretacyjnej i uzasadniających ją argumentów, a także czy wyodrębnione części i akapity są logicznie oraz konsekwentnie uporządkowane.

E. (0-3 pkt.) Styl tekstu ocenia się ze względu na stosowność. Styl uznaje się za stosowny jeśli dobór środków językowych jest celowy i adekwatny do sytuacji komunikacyjnej i koncepcji interpretacyjnej.

F. (0-4 pkt.) Poprawność językowa i poprawność zapisu. Poprawność językowa oceniana jest ze względu na liczbę i wagę błędów językowych (bez podziału na kategorie). Poprawność zapisu ocenia się ze względu na liczbę błędów ortograficznych i interpunkcyjnych. W przypadku rażącej liczby błędów ortograficznych i interpunkcyjnych praca może zostać zdyskwalifikowana.

Jeśli praca jest krótsza niż zakładana liczba słów (200), punkty przyznawane będą tylko w kryteriach A, B, C.

III ETAP

Kryteria oceny wywiadu (max. 25 pkt.)

A. (0–10 pkt.) Ocena wywiadu w formie nagrania „na żywo” rozmowy, która odbyła się między Uczestnikami a zaproszonymi gośćmi. Należy wziąć pod uwagę **wykorzystanie informacji oraz wskazówek**, które zostały wcześniej podane osobom Uczestniczącym w Olimpiadzie. Patrz: Ogólne wskazówki przeprowadzania wywiadu. Dodatkowo należy wziąć pod uwagę **umiejętność słuchania gościa i przygotowanie do przeprowadzonego wywiadu (cytowanie wcześniejszych wypowiedzi wywiadowanej osoby lub tekstów napisanych na temat jej twórczości, szczególnie książek i artykułów w prasie)**. Ważną umiejętnością stanowi również zachęcanie rozmówcy do mówienia, przy jednoczesnym panowaniu nad tematem i zachowaniu dyscypliny czasowej (świadomość ram czasowych wywiadu).

B. (0–5 pkt.) Ocena spisanego wywiadu powinna brać pod uwagę dwa aspekty:

- **ocenę zdolności do opracowania wywiadu „na żywo” w formie tekstu pisanego**; unikanie przepisywania „słowo w słowo”, umiejętność celnego parafrazowania wypowiedzi, montaż tekstu (np. dodania pytania, które w rozmowie nie padło, ale rozbija zbyt długą wypowiedź, skorygowanie własnych zbyt długich lub trudnych do rozumienia pytań itd.)
- **ocenę tekstu wywiadu jako autonomicznej formy dziennikarskiej**
Wywiad powinien być oceniony przede wszystkim ze względu na zachowanie **cech kompozycyjnych** (tytuł, lead, tekst właściwy – wymagane cechy formalne, patrz: „Ogólne zasady napisania wywiadu [podczas Olimpiady]). Należy zwrócić uwagę na spójność wywiadu, nie powinien on być serią spisanych pytań i odpowiedzi, tytuł i lead „ustawiają” cele i tematy przewodnie całego tekstu. Prawidłowo przeprowadzony wywiad **ma charakter dialogu**, w którym osoba prowadząca rozmowę nie czyta przygotowanych wcześniej pytań, ale **reaguje na wypowiedzi swojego rozmówcy**. Rzecz jasna, wywiad w formie pisanej nie przypomina naturalnie prowadzonej rozmowy, tylko, jak pisał Zygmunt Saloni, jest zapisem na pewno nie dokładnym, ale wyraźnie przestyliizowanym.

C. (0–3 pkt.) Poprawność rzeczową ocenia się na podstawie liczby błędów rzeczowych. Pomyłki (np. w nazwach własnych lub datach) niewpływające na koncepcję interpretacyjną uważa się za usterki, a nie błędy rzeczowe. Usterki mają również wpływ na ocenę zadania.

D. (0–3 pkt.) Kompozycja jest oceniana ze względu na funkcjonalność segmentacji i uporządkowanie wywodu. Istotne jest, czy tekst ma przemyślaną strukturę. Należy też wziąć pod uwagę, czy w tekście zostały wyodrębnione – językowo i graficznie – pytania oraz odpowiedzi.

Należy zwrócić uwagę, aby pytania były zdecydowanie krótsze od odpowiedzi, miały charakter otwarty (nie narzucający opinii osobie wywiadowanej). Długość wywiadu wynosi 2400 znaków ze spacjami. **W przypadku prac liczących mniej niż 2400 znaków ze spacjami za kompozycję otrzymuje się 0 punktów.**

E. (0–2 pkt.) Styl tekstu ocenia się ze względu na stosowność. Styl uznaje się za stosowny jeśli dobór środków językowych jest celowy i adekwatny do sytuacji komunikacyjnej i koncepcji interpretacyjnej.

F. (0–2 pkt.) Poprawność językowa i zapisu. Poprawność językowa oceniana jest ze względu na liczbę i wagę błędów językowych (bez podziału na kategorie). Poprawność zapisu ocenia się ze względu na liczbę błędów ortograficznych i interpunkcyjnych. W przypadku rażącej liczby błędów ortograficznych i interpunkcyjnych praca może zostać zdyskwalifikowana.

Kryteria oceny eseju (max. 27 pkt.)

A. (0–3 pkt.) Dobór odpowiedniego **materiału jest kwestią kluczową** dla rzetelnej oceny eseju. Uczeń/uczennica powinien/powinna wybrać zróżnicowane produkcje: klasykę i kino współczesne, dzieła wyprodukowane w Polsce oraz kino światowe. Szczególnie warto zwrócić uwagę na **sięganie po filmy**, w których problematyka wyznaczona przez esej bywa realizowana w sposób przełomowy lub innowacyjny. (0–1 pkt.)

Wysoko punktowane są teksty kultury, które wychodzą poza kinowe propozycje głównego nurtu: teatr telewizji, dzieła dokumentalne, etiudy studenckie itd.

Należy wziąć pod uwagę, **czy rozwinięte kwestie łączą się w logiczną całość i istnieją między nimi czytelne połączenia**, a nie stanowią jedynie zestawu kontrastowo dobranych tytułów, które nie prowadzą ze sobą żadnej formy intertekstualnego dialogu. (0–2 pkt.)

Uczeń/uczennica powinien/powinna przywołać minimum trzy różne teksty kultury. W wyjątkowych wypadkach można pozytywnie ocenić pracę niespełniającą tego kryterium, jeśli omówione dwa teksty są wyjątkowo wartościowe poznawczo.

B. (0–10 pkt.) Koncepcja interpretacyjna ściśle wynika ze **rozumienia kluczowych słów** użytych w temacie. Uczeń/uczennica powinien/powinna skupić się na poleceniach zawartych w obu częściach tematu eseju. Należy zwrócić uwagę, na ile różnorodne **teksty kultury są opisywane/referowane**, a na ile **interpretowane lub analizowane**, odczytywane w kontekście symbolicznym, parabolicznym, czyli niedosłownym. (0–5 pkt.)

Warto zwrócić uwagę na **używanie pojęć z zakresu języka filmowego** przez uczniów/uczennice, na świadomość warsztatu technicznego lub konteksty historyczno-filmowe. (0–2 pkt.) **Przywoływanie kontekstów** filmowych, filozoficznych, literackich etc. uznaje się za **konieczny warunek** uznania rozwinięcia problematyki eseju za **pojętą**. (0–3 pkt.)

DYSKWALIFIKACJA PRACY ZE WZGLĘDU NA DOBÓR MATERIAŁU I INTERPRETACJĘ może nastąpić, jeśli wybrane przykłady nie są poddane interpretacji, a np. jedynie opisano ich fabułę. Pracę można zdyskwalifikować, jeśli analizuje tylko jeden film, niezależnie od trafności i jakości wybranego przykładu.

C. (0–4 pkt.) Poprawność rzeczową ocenia się na podstawie liczby błędów rzeczowych. Pomyłki (np. w nazwach własnych lub datach) niewpływające na koncepcję interpretacyjną uważa się za usterki, a nie błędy rzeczowe. Usterki mają również wpływ na ocenę zadania. Za każde dwa błędy rzeczowe odejmuje się jeden punkt.

D. (0–3 pkt.) Kompozycja jest oceniana ze względu na funkcjonalność segmentacji i uporządkowanie wyводу. Istotne jest, czy tekst ma przemyślaną strukturę. Należy też wziąć pod uwagę, czy w tekście zostały wyodrębnione – językowo i graficznie – części pracy oraz akapity niezbędne dla jasnego przedstawienia koncepcji interpretacyjnej i uzasadniających ją argumentów, a także czy wyodrębnione części i akapity są logicznie oraz konsekwentnie uporządkowane. Szczególną uwagę zwracamy na zakończenie, aby miało ono cechy zamknięcia myśli i wątków. (0–2 pkt.)

Zwracamy uwagę na obecność **śród tytułów** (za tytuł uważany jest podany w poleceniu temat eseju, ale jeśli uczeń/uczennica nada własny tytuł, podkreślający ideę jej/jego pracy, można to dodatkowo docenić). (0–1 pkt.)

E. (0–3 pkt.) Styl tekstu ocenia się ze względu na stosowność. Styl uznaje się za stosowny jeśli dobór środków językowych jest celowy i adekwatny do sytuacji komunikacyjnej i koncepcji interpretacyjnej. Pozytywnie oceniamy pracę, która odwołuje się do stylu eseju krytycznego, recenzji pogłębiającej kontekst.

Ze względu na charakter eseju, uznajemy za adekwatny również styl częściowo stosowny, który pozwala na używanie kolokwializmów, metafor, pod warunkiem uzasadnionej funkcjonalności.

F. (0–4 pkt.) Poprawność językowa i zapisu. Poprawność językowa oceniana jest ze względu na liczbę i wagę błędów językowych. Poprawność zapisu ocenia się ze względu na liczbę błędów ortograficznych i interpunkcyjnych. W przypadku rażącej (20) liczby błędów ortograficznych i interpunkcyjnych praca może zostać zdyskwalifikowana. Za każde 4 błędy ze wskazanych kategorii odejmuje się 1 punkt, za 5 błędów – 2 punkty, za 7 błędów – 3 punkty, od ośmiu – przyznawane jest zero punktów w tej kategorii.

Kryteria oceny wypowiedzi ustnej oraz przykładowe pytania (max. 29 pkt)

Część I wypowiedzi ustnej polega na wylosowaniu przez Uczestnika jednego z puli kilkudziesięciu pytań i odpowiedzi na nie przed Komisją oceniającą (pytania nie będą wcześniej publikowane). Uczeń otrzyma 10 min. na przygotowanie się do odpowiedzi. W trakcie trwania tej konkurencji, Komisja może zadawać pytania pomocnicze związane z tematem. W II części wypowiedzi ustnej Uczestnik otrzymuje pytanie od Komisji dotyczące zrealizowanego przez niego, podczas II Etapu Olimpiady, fotokastu. Całość rozmowy nie może przekroczyć 15 min. Maksymalna liczba punktów do zdobycia za odpowiedź na losowane pytanie – 19 pkt., za pytanie dotyczące fotokastu – 10 pkt.

Oto przykładowe pytania:

1. Porównaj dwa odległe w czasie filmy o miłości (minimum 25 lat). Zbierz i uporządkuj różnice i podobieństwa między odmiennymi sposobami ukazania tego uczucia.
2. Ustal, jakie wartości w codzienności dostrzega Paweł Łoziński w swoich filmach dokumentalnych. Odwołaj się przynajmniej do dwóch filmów z pakietu FilMOTEKA Szkolna.
3. Hejt internetowy: źródła i charakterystyka. Odwołaj się do własnych obserwacji i przemyśleń na temat cyfrowej rzeczywistości.

Punktacja odpowiedzi na wylosowane pytanie (max. 19 pkt)

Kryteria oceny	Punktacja
Ocena merytoryczna wypowiedzi Wypowiedź pogłębiona – omawiająca wszystkie elementy polecenia, wywód połączony myślą przewodnią (6–10 pkt.). Wypowiedź powierzchowna – pobieżne omówienie wszystkich elementów polecenia lub jego części (1–5 pkt.). Wypowiedź nie na temat (0 pkt.).	0–10 pkt.
Spójność i kompozycja wypowiedzi Argumentacja według zasad logiki i retoryki, segmentacja wypowiedzi – np. teza/hipoteza, argumentowanie, hierarchia elementów, wnioskowanie (0–4 pkt.). Uczestnikom przysługują łącznie dwa pytania naprowadzające – po jednym do wylosowanego pytania i fotokastu. Trzecie pytanie skutkuje obniżeniem oceny o 1 punkt, czwarte – o 2 pkt.	0–4 pkt.
Publiczne wygłoszenie – ton głosu, donośność, wyrazistość (0–1 pkt.).	0–1 pkt.
Poprawność językowa (0–2 pkt.). Poprawność merytoryczna (0–2 pkt.). Pomyłki (np. w nazwach własnych lub datach), niewpływające na koncepcję interpretacyjną, uważa się za usterki, a nie błędy rzeczowe. Usterki nie obniżają punktacji (chyba, że jest ich rażąco dużo; w takiej sytuacji Komisja oceniająca może podjąć decyzję o obniżeniu oceny o 1 pkt.).	0–4 pkt.
SUMA PUNKTÓW	0–19 pkt.

Punktacja odpowiedzi na pytanie dotyczące fotokastu (max. 10 pkt)

Kryteria oceny	Punktacja
Ocena merytoryczna wypowiedzi Wypowiedź pogłębiona – omawiająca wszystkie elementy polecenia, wywód połączony myślą przewodnią (3–4 pkt.). Wypowiedź powierzchowna – pobieżne omówienie wszystkich elementów polecenia lub jego części (1–2 pkt.). Wypowiedź nie na temat (0 pkt.).	0–4 pkt.
Spójność i kompozycja wypowiedzi Argumentacja według zasad logiki i retoryki, segmentacja wypowiedzi – np. teza/hipoteza, argumentowanie, hierarchia elementów, wnioskowanie (0–3 pkt.). Uczestnikom przysługują łącznie dwa pytania naprowadzające – po jednym do wylosowanego pytania i fotokastu. Trzecie pytanie skutkuje obniżeniem oceny o 1 punkt, czwarte – o 2 pkt.	0–3 pkt.
Publiczne wygłoszenie – ton głosu, donośność, wyrazistość (0–1 pkt.).	0–1 pkt.
Poprawność językowa (0–1 pkt.). Poprawność merytoryczna (0–1 pkt.). Pomyłki (np. w nazwach własnych lub datach), niewpływające na koncepcję interpretacyjną, uważa się za usterki, a nie błędy rzeczowe. Usterki nie obniżają punktacji (chyba, że jest ich rażąco dużo; w takiej sytuacji Komisja oceniająca może podjąć decyzję o obniżeniu oceny o 1 pkt.).	0–2 pkt.
SUMA PUNKTÓW	0–10 pkt.